

ХАРИЗМА

женско списание

ОКТ-ДЕК 2024

година 29

СОДРЖИНА

4
1 КОРИНТЈАНИТЕ 13

5
ДУХОВНА СПОРЕДБА

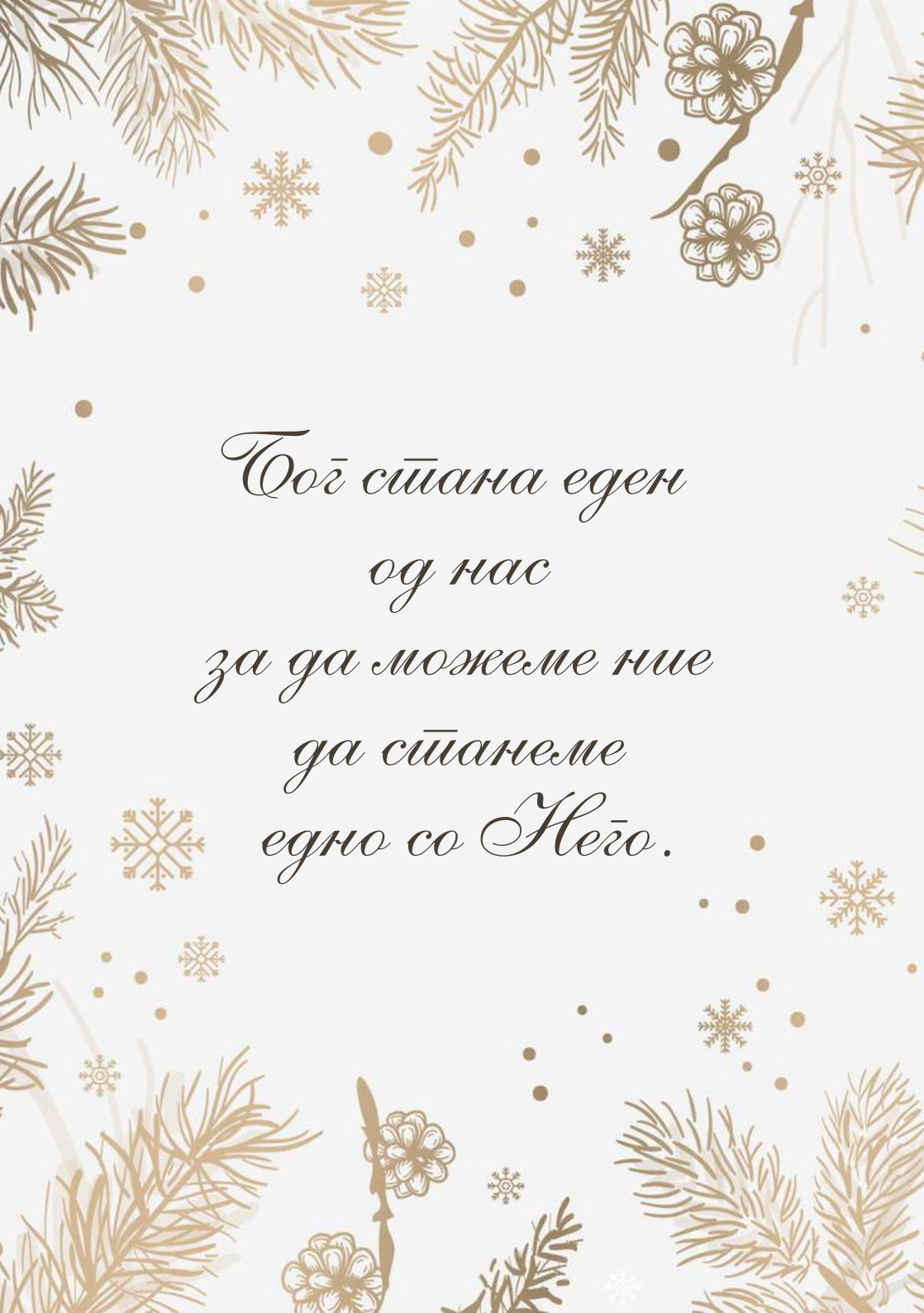
8
МАРИЈА ОД
ВИТАНИЈА
- ЖЕНИ НА НАДЕЖ

13
ПРИЈАТЕН МИРИС

14
БОЖЈАТА ЛЉУБОВ
ПРОМЕНИ СÈ

16
РАСТЕЊЕ И ЗРЕЛОСТ

21
ОДМОР ЗА ЖЕНИ

*Тог ситана еден
од нас
за да можеме ние
да ситанеме
едно со Него.*

1 КОРИНТЈАНИТЕ 13

БОЖИЌНА ВЕРЗИЈА

Ако ја декорирам куќата со совршено убави и карирани панделки, сијалички што светат и сјајни стаклени лампиони, а не покажувам љубов кон моето семејство - јас сум само уште еден декоратор.

Ако се заробам во кујната и печам божиќни колачиња, припремам гурмански јадења и средувам убаво украсена маса за време на оброк, но не покажувам љубов кон моето семејство - јас сум само уште еден готвач.

Ако работам во народната кујна, пеам песни во старечки дом и давам сè што имам во добротворни цели, но не покажувам љубов кон моето семејство - ништо не ми користи.

Ако ја украсам елката со светкави ангели и плетени снегулки, присуствувам на безброј божиќни настани и пеам во хорот кантата, но не се фокусирам на Христос - ја имам пропуштено смислата.

Љубовта

...го прекинува готвењето за да го прегрне детето.

...го остава настрана украсувањето за да го бакне сопругот.

...е љубезна, и покрај исцрпеноста и уморот.

...не завидува на друг дом каде што порцеланот одговара со чаршафот за маса.

...не им вика на децата да се тргнат од патот.

...не им дава само на оние кои можат да возвратат, но се радува давајќи им и на оние кои не можат.

...сè поднесува, во сè верува, на сè се надева, сè трпи.

...никогаш не престанува. Видео игрите ќе се скршат; бисерните ѓердани ќе се изгубат; палките за голф ќе 'рѓосаат.

Но, подарокот на ЉУБОВТА ќе остане!

Шерон Џејнс

Духовна споредба

„Те ѝ прославувам зајѝоа и ѝѝо сум чудесно создаген. Прекрасни се Твоиѝе дела; душайѝа моја ѝѝоа добро ѝо знае.“

Псалми 139:14

Дали страдате од синдром на духовна споредба? Тоа може да звучи вака:

„Посакувам да можам да се молам како Сузи... Се чини дека таа има директна линија до рајот“.

„Кога би можел да ја запамтам Библијата како Цен... Таа рецитира цели поглавја одеднаш“.

„Никогаш нема да пишувам уметнички во мојата Библија како Фатима... Таа ја создава најубавата уметност“.

„Барем јас останувам во чекор со мојот план за читање на Светото писмо... Ронда заостанува две недели“.

Кога ги споредуваме нашите духовни навики со другите, можеме да се чувствуваме инфериорни и обесхрабрани, или горди и остварени, но резултатот е ист: нашите срца се оддалечуваат од Божјото присуство.

Но, кога ќе погледнеме внимателно, дознаваме дека не постои единствена побожна формула пропишана во Библијата. Бог ја создал секоја од нас со уникатна личност, стилови на учење, силни страни и искуства и како наш љубезен Творец, Тој нè дочекува да го донесеме целото свое Јас кон Него во обожавање.

Ова начело го гледаме во Псалм 89:15-16 кое гласи: „Блажени се луѓето што го познаваат трубниот глас. Тие одат во светлината на Твоето лице, Господи; за Твоето име се радуваат цел ден и со Твојата праведност се возвишуваат.“

Низ историјата на Израел, богослужбените водачи пишувале псалми и ги учеле луѓето на нови пофални песни, за да Го слават Господа за време на богослужбите во храмот. Но, нивното обожавање се протегало надвор од дворовите на храмот - народот требало „да оди во светлината на Неговото присуство... цел ден“ (Псалм 89:15-16).

Без разлика дали се работи за земјоделци кои пеат додека ораат, ткајачи кои се молат на разбој или бабици кои го фалат Бога кога се родил нов живот, тие требало активно да учат и да практикуваат нови начини на радост во Господ.

Како би изгледале нашите животи кога би го прифатиле овој начин на размислување за раст во нашиот однос со Исус? Што ако, наместо да ги споредуваме нашите духовни навики со другите, го замолиме Божјиот Дух да нè научи да Го фалиме онака како што Тој нè создал?

На пример, моите чкртаници со молив на маргините на мојата Библија никогаш нема да го импресионираат Pinterest, но тоа е во ред. Се чувствувам најблиску до Бог додека тивко гледам зајдисонце и копам длабоко во теологијата.

Замислете да ги славиме нашите сестри и браќа во Христа наместо да страдаме од таа страшна споредба!

Можеме да му се заблагодариме на библискиот ентузијаст во нашата мала група чиешто знаење ни дава нешто да размислуваме во текот на неделата.

Можеме да се потпреме на тој молитвен воин кога ни треба некој да нè поддржи низ семејна криза.

Можеме да ги цениме оние чии дарови се различни од нашите, и можеме да го прифатиме уникатниот начин на кој Бог нè создал да Го обожаваме, уживајќи во Него цел ден.

Небесен Тајко, Ти благодарам ишћо нѐ создаде ишћолку различни. Научи нѐ како да уживаме во Твоеишћо ирисусишћво цел ден. Ние се оишћирѓнуваме од нашиишће сиоредби и койнееме да ѓо ипрославиме она ишћо Ти ѓо иравниш во секоја од нас.

Превод: Ребека Пенева

Марија од Вилтаргија

- ЖЕНИ НА НАДЕЖ

Сè во моеџо џело џулсира со исчекување. Здивоџ ми доаѓа брзо. Рацеџе ми се џресайџ. Моеџо срце сиѓурно ќе џукне од благодарносџ и џубов кон мојоџ Госџод. Шишеџо во мојаџа рака се заѓрева од мојоџ доџир и се навлажнува со моџе солзи. Таџко на небоџо, нека овој дар биде џрифайџен во Твоџе очи...

Очи. Тие се вџерени во мене додека коленичам џред Неѓовиџе нозе, а мирисоџ од маслоџо ја исџолнува џросџоријаџа. Но, јас Го џледам само овој Човек, овој Божји Син, Кој не само шиџо џо воскресна мојоџ браџи, џуку и ме џрими кај Неѓовиџе следбеници и ме сакаше како сесџира.

Ова џомазание на Неѓовиџе нозе изѓледа џовеќе како џомазание на мене. Можеби џоа е врскаџа на Духоџи шиџо ме џоврзува со Неѓо - бидејќи колку џовеќе џледам кон Неѓо, џолку џовеќе разбирам, џолку џовеќе знам дека Тој е Месијаџа. Таџко на небоџо, Ти благодарам шиџо ни џо исџраџи Својоџ Син. Прими ја мојаџа џубов како шиџо јас ја џримив Твојаџа и мојоџ дар како шиџо јас Го џримив Твојоџ Син.

Марија од Витанија. Сестра на Лазар и Марта. Следбеник на Исус. Жена која ѝ пркоси на пристојноста на своето време за да седне со мажите кои беа Исусови следбеници. Жена која постојано го избира подобриот дел.

Гледаме повеќе за Марија од Витанија отколку повеќето жени од Новиот завет. Три пати, сместена во три случки, Марија се издигнува во првите редови и покажува срце спремно да биде мирно пред Господ и да прифати сè што Тој има за неа, а со тоа станува наш учител. Таа ни покажува како изгледа да бидеш трансформиран преку надежта во Христос.

Седење ĩред Неѓовиѿе нозе

Нашиот прв поглед кон Марија доаѓа кога таа им се придружува на другите во куќата на својата сестра за да Го слушне Исус како поучува (Лука 10:39). Таа седи до Исусовите нозе. Жена што седи до нозете на некој маж во присуство на други мажи - не за да служи, туку за да биде поучена - беше нечуено.

Во нејзино време жените не ги следеле рабините. Тие не го прескокнуваа делот за гостопримство за да бидат поучени. Сепак, Исус го брани изборот на Марија да седне пред Него, велејќи: „Марија го избра добриот дел, кој нема да ѝ се одземе.“ (ст. 42)

И покрај поплаките на нејзината сестра, Марија останува цврсто фокусирана на нејзиниот Учител. Нејзината целосна посветеност на Исус и на сето тоа што Тој го правеше станува стандард за нас. Исто како и тогаш, искушенијата на зафатеноста сè уште сакаат да нè одвлечат од Оној со Кој треба да бидеме. Барањата за нашето време и енергија сè уште нè молат да го свртиме нашиот фокус од Оној на Кој треба да се посветиме.

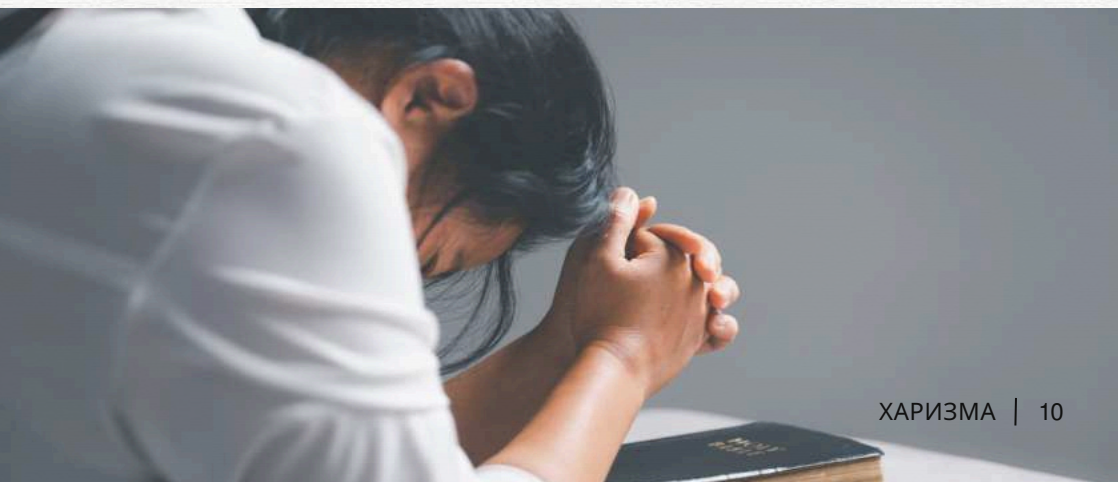
Овде е важно да се забележи дека Исус не ја кара Марта, сестрата на Марија, на начин што го понижува она што таа избрала да го прави - да служи зад сцената. Дали Марта требаше повторно да се фокусира? Секако!

Но, нејзиниот повик и нејзините понуди беа различни од оние на нејзината сестра. Како жени, секогаш ќе има одговорности кои го бараат нашето внимание, но, како следбеници на Исус треба прво да Го избереме Него. Не толку од должност туку од желба. Да, од послушност, но и поради тоа што нашата љубов кон Него нè поттикнува да седнеме пред Неговите нозе. Тогаш, од таа полнота на љубов служењето доаѓа послободно и порадосно (2 Коринтјани 9:7).

Паѓање пред Неговите нозе

Следниот пат кога ја гледаме Марија, таа паѓа пред Исусовите нозе обземена од тага. Лазар умре, а таа е особено скршена затоа што знае дека Исус можел да го излечи (Јован 11:32). Нејзината вера е таква што таа е уверена дека Лазар немаше да умре доколку Исус бил таму, но сепак не може да разбере зошто Исус би избрал да не биде таму (Јован 11:5-7). Иако Марија не може да предвиди поголемо добро во задоцнувањето на Исус, таа нема да чека долго за да го види тоа. Исус ги изненадува сите со тоа што го воскресна Лазар од мртвите (ст. 44).

Интеракцијата помеѓу Марија и Исус пред моментот на воскресението ни дава увид во силната вера на Марија во Исус. Во длабочината на тагата, во јамата на збунетоста, Марија паѓа пред нозете на Синот Божји и плаче. Таа го излева своето срце со вистината за сето она што го чувствува. И можеме да го видиме одговорот на Исус. Тој плаче со неа. Потоа Тој стапува во акција.

Оваа слика на ожалостената Марија стуткана во куп пред Исусовите нозе стои како наш потсетник за вера која гласно жали, но никогаш не се откажува од нашиот Спасител. Исусовото лице облеано со солзи станува портрет на Оној Кој е секогаш со нас, Кој се грижи и ја собира секоја солза што ја пролеваме (Псалм 56:8). Верата не мора да згасне, пријатели, затоа што нè боли или не разбираме. Верата нè носи низ овие моменти и сезони - исто како што Исус нè носи.

Клекнување пред Неговите нозе

Последната сцена за Марија од Витанија се случува во домот на нејзиниот брат кадешто вечерата е во тек. Лазар седи на масата во близина на Исус кога Марија го прекинува. Нејзиното срце е преплавано со благодарност и љубов. Марија Му приоѓа на Исус на масата, клекнува пред Него, а потоа истура еден литар од најскапиот парфем врз Неговите нозе. Запрепастените мажи во собата гледаат како таа со косата ја брише течноста слична на есенцијално масло (Јован 12:3).

Кога ќе си дојде на себе, Јуда ја изразува својата фрустрација што таквото истурање е губиток - само помислете колку сиромашни можеле да се нахранат! (Јован 12:5-6). Уште еднаш критикувана за нејзините необични избори, Марија е повторно одбранета од нејзиниот Господ. Не само што нејзиниот чин се смета за добар, туку е и пофален затоа што ја признава вистината што никој друг во просторијата сеуште не ја сфатил: Исус нема да биде долго со нив (Јован 12:7-8).

Јован не ни дава увид во мотивите на Марија. Тој не дава никаква трага за нејзините емоции или нејзиниот посакуван исход. Но, она што тој ни го покажува е жена непотресена од неистомислениците, жена целосно посветена на Оној што го помаза - Месијата, Помазаникот.

Се чини дека Марија од Витанија сфаќа Кој е Исус на поцелосен начин од кој било друг - барем меѓу оние што седат на масата. Љубовта и целосната посветеност на Марија ја натерале на расфрлање. Верата на Марија не можеше да се одврати ниту нејзината надеж можеше да се расклати. Марија знаеше пред чии нозе клекна. Превезот беше отстранет и нејзините очи ја видоа славата Господова. И нам ни е дадена привилегијата да набљудуваме како слободата на Духот го преобразува предадениот живот да биде како славата на Оној во кого гледа (2 Коринтјани 3:16-18). Од слава во слава.

Овие три случки за Марија од Витанија ги држат во себе клучевите за надеж: слушање на нашиот Учител, кажување на сè што чувствуваме на нашиот Спасител и не задржувајќи ништо додека Му се поклонуваме на Оној во кого гледаме. Одвлекувањето на вниманието секогаш ќе нè привлекува. Барањата никогаш нема да престанат. Така, ако не сме одлучни да ги фокусираме нашите умови, да ги пренасочиме нашите срца и да останеме цврсти во нашиот повик да седнеме пред Исусовите нозе, ќе го изгубиме подобриот дел - а тоа пријатели мои, е време во присуството на Исус, место кадешто владее мирот, љубовта изобилува а надежта никогаш не пропаѓа.

ПРИЈАТЕН МИРИС

„Зашто ние сме Му на Бога благопријатен мирис Христов и меѓу оние кои се спасуваат и меѓу оние кои пропаѓаат.“

2 Коринџани 2:15

Еден ден, во продавницата се чекаше ред за наплаќање. Луѓето стоеја еден позади друг, а во воздухот се чувствуваше прекрасен мирис. Човекот кој што стоеше позади зеде длабок здив и виде дека мирисот доаѓа од човекот што стоеше пред него па љубопитно му рече:

„Извинете господине, но вие мирисате на рози“.
Човекот му се насмевна и му рече: „Да, јас сум цвеќар.
По цел ден сум во цвеќарата и затоа мирисам на цвеќе.“

Што е со тебе? На што мирисаш ти?

Ако си била во Божјата близина, Неговиот мирис ќе се впије во тебе. 2 Коринџаните 2:15 вели:

„Зашто ние сме Му на Бога благопријатен мирис Христов и меѓу оние кои се спасуваат и меѓу оние кои пропаѓаат.“

Па, повторно ќе те прашам, како мирисаш ти?

Ако си постојано во присуството на Бог, тогаш Неговата љубов ќе се шири од тебе како што секогаш треба да биде - пријатен мирис што луѓето не можат, а да не го забележат.

Прашањето е: дали поминуваш доволно време со Него за да мирисот Негов се прилепи на тебе?

Тони Еванс

БОЖЈАТА ЛЉУБОВ ПРОМЕНИ СЕ

*„Но Бог ја докажа љубовта Своја кон нас, со тоа што Христос умре за нас, уште додека бевме грешни.“
Римјани 5:8*

Има една мала фраза во Библијата на која се воодушевувам секој пат кога ќе стигнам до неа. Тоа се просто два збора, но се наоѓаат насекаде во Библијата и веројатно е една од најсилните фрази со два збора во неа.

Еве ја: „Но Бог...“

Кога ние преминуваме преку Библијата, постојано читаме катастрофални истории за ужасните работи коишто ѓаволот ги планира за Божиот народ.

Тогаш стигнуваме до таа мала фраза „Но Бог...“ и следното нешто за коешто читаме е победа.

Во горниот стих е спомнат фактот дека сите сме грешници, состојба која заслужува казна и смрт.

Фразата „Но Бог...“ го прекинува процесот.

Божјата љубов нè вади од таа ситуација и променува сè.

Кога бевме грешници Христос умре за нас и преку тоа Тој ја докажа Неговата љубов кон нас.

Тој докажа дека Неговата љубов ги прекратува опустошувањата на гревот.

Превод: Ребека Пенева

РАСТЕЊЕ И ЗРЕЛОСТ

За многу жени, овој период од годината ја враќа вообичаената рутина на будење на децата секое утро за да се подготват за училиште. Веќе ја завршивме обврската за набавка на училишниот прибор. Почнуваме да се враќаме во ритамот на вечерните тренинзи по спорт. И се разбира, ги надгледуваме домашните задачи.

Ако сте како мене, можеби се прашувате како повторно дојде тоа време од годината. Можеби се обидувате да направите што е можно повеќе во она малку време што ви останува секој ден за да завршите сè. Во екот на родителството и воведување на децата во новите сезони, оваа сезона укажува на целта на секој родител да ги опреми своите деца за успех во деновите и месеците што следат.

Периодов се занимавам со испраќање на уште едно дете од мојот дом. Тоа дете за првпат оди на факултет. Исто така испраќам друго од моите деца повторно на факултет. И да, дома имаме уште еден син. Последното од нашите пет деца влегува во уште една година на домашно школување.

Тоа што сум добро воспитана и се стремам добро да ги воспитувам своите деца ме научи дека секоја транзициона сезона за моите деца доаѓа со низа уникатни предизвици додека тие преминуваат во зрелоста и заминуваат на факултет. Иако јас секогаш ќе бидам авторитет во животите на моите деца, тие можат да остварат свое ниво на авторитет и слобода на избор на нов и свеж начин.

Растењето е добро.

Се сеќавам на деновите кога ги носев моите деца во продавницата Таргет и ја плаќав сметката за целиот нивен училишен прибор додека го читавме списокот со работи што треба да се купат. Сè што им требаше и нешто од она што го посакуваа, им беше дозволено да го земат. Меѓутоа, како што секое од моите деца влегува во зрелоста, постојат одредени нешта за кои повеќе не преземам одговорност. Освен повременото: „Само напред, стави го тоа во количката“, поголемиот дел на одговорност за она што им треба и што посакуваат моите деца, сега им е препуштена ним. Тоа е целта на родителството. Целта е да им помогнете на вашите деца да растат.

Родителството носи уште еден наследен дар. Ни помага да разбереме како Божјиот авторитет може да се одрази на нашите животи. Како што растат и живеат со поголеми граници на слобода, така добиваат и власт. Во Создавање 1:26 Бог рече: „Нека владеат“. Адам и Ева мораа да живеат внатре во границите на Еден. Иако им беше дадена власт, сè уште постоеше место во градината кое стоеше како пример за Божјиот авторитет.

Како што нашите деца растат во сопственото знаење за добро и зло и за моралот во светот, тие учат како да владеат со нивниот свет. Тие учат како да делуваат во склад со авторитетот кој им е даден од Бог.

На ист начин јас можам да ги поддржам моите деца. Сакам да научат што значи да остварат ново ниво на слобода додека се на факултет, да прават добри избори и да го развијат она што е посадено во нив.

Тие можат да уживаат во овој нов авторитет само до онаа мера до која го препознаваат мојот авторитет и снабдување во нивните животи во претходните развојни сезони.

Да, вистина е. Јас СЕКОГАШ ќе им бидам мајка без оглед колку години имаат. Меѓутоа, нивна задача е во процесот на нивното растење да прифатат да ги водам и насочувам во областите што Бог ми ги доверил, за да можат подоцна да го сторат истото во нивниот однос со небесниот Татко. За да живеат благословен живот, тие ќе мора да ги почитуваат границите што Тој ни ги дава во Неговиот збор.

Во Христос сме повикани да го ставиме секој аспект од нашите животи под Божјата власт. Додека го читаме Неговиот збор и го запознаваме Неговото срце, покажуваме почит кон Неговиот авторитет преку нашата послушност.

Додека се потпираме и веруваме во моќта на Неговиот авторитет во нас, живееме уверени дека Тој никогаш нема да престане да биде наш Татко и да нè благословува со секаков духовен благослов (Ефесјаните 1:3).

Без разлика колку години ќе наполнат моите деца, убавината на мајчинството е во тоа што јас никогаш нема да престанам да бидам нивна мајка. Дури и додека тие влегуваат во светот еден по еден, секогаш ќе ги сакам и водам кога ќе имаат потреба. Како што растат и го напуштаат гнездото, се молам да научат да се потпираат на Бог и да зависат од Него. Исто така се молам да се покорат на Неговиот авторитет и да чекорат во праведност.

Работите функционираат така и со тебе и мене. Без оглед на сè, Бог секогаш ќе биде наш Татко. Како што растеме можеме да научиме да се потпираме на Него и да зависиме од Него и да живееме благословен живот додека се подредуваме на Неговиот авторитет и чекориме во праведност.

Тој секогаш ќе нè сака, ќе биде тука и ќе нè води. Тој нè сака кога сè уште сме духовни бебиња. И Тој е верен да нè сака во духовната зрелост.

Дали ти растеш во верата? Дали учиш да чекориш праведно? Спремна ли си да се подредиш на Божјиот авторитет?

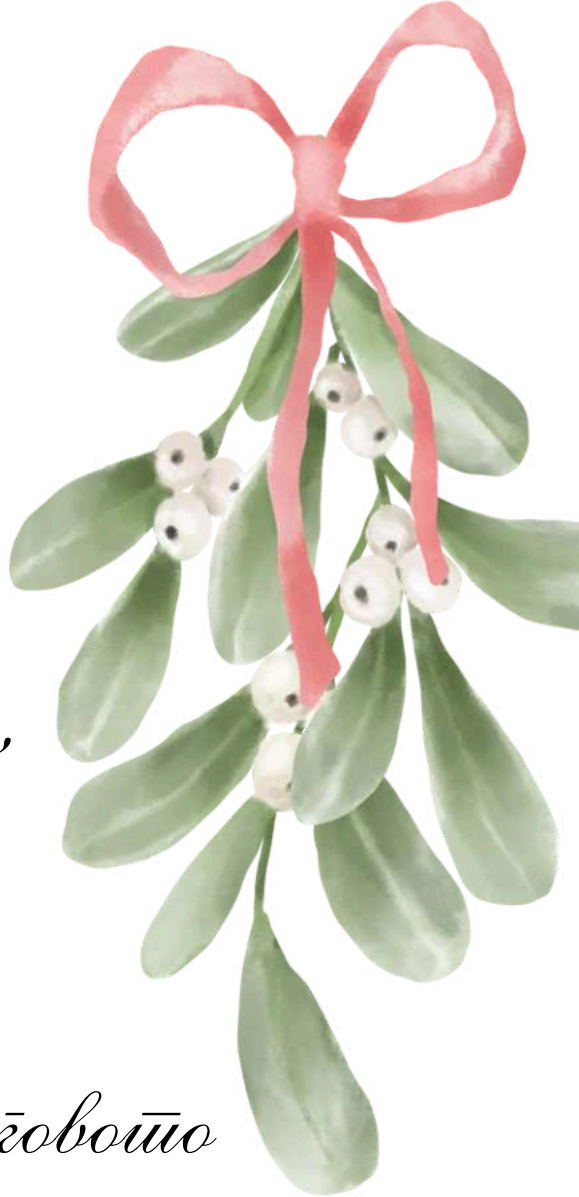
Помини некое време размислувајќи за тоа дали се движиш низ сезоните на својата вера или не. Обврзи се да се фокусираш на твојот духовен развој и да се предадеш на Божјиот авторитет во твојот живот.

Расшенио е добро.

Кристијал Е. Хурси

Бо̄г нѐ држи,
нѐ носи и
нѐ води.

Треку Неговоӣо
Слово Тој нѐ доӣра
и нѐ менува.

ОДМОР ЗА ЖЕНИ

Од 11.10 - 14.10.2024 во Струга

Патот до Струга почна од Струмица на 11.10.2024 од пожарната - збирното место на жените од различни заедници. Колку посебен момент е видувањето, насмевките, преграатките. Долгото патување беше проследено со песни за слава на Бог.

Пристигнавме во Струга и пак прегратки и радост за средбите со гостите од Швајцарија, Србија, Скопје, Охрид.

Имавме благословени денови со предавачите Барбара и Матијас кои водени од Светиот Дух на многу креативен и едноставен начин ни ја прикажаа Силата на молитвата која беше и темата за овогдинешниот одмор.

Молитвите не го менуваат светот. Туку молитвата ги менува луѓето, а луѓето го менуваат светот.
(Алберт Швајцер)

Молитвата т.е. разговорот со Бог крие голема сила. За нас, нашите ближни и светот во кој живееме.

Словото од Јаков 5:13: „Кој од вас треба да трпи тешки работи нека се моли. Кој од вас е среќен нека пее пофални песни“ беше проследено со слика која била насликана од Алфред Финстерер, сликар, кој животот и секојдневието на човекот го претставил како игра. Како луѓе, постојано на пат во верата.

Молитвата не е само зборување, туку и молчење и мирување. Молк во присуството Божјо за да се слушне што има да ни каже Тој.

Илустрација на пристаниште и чамец. На чамецот има јаже со котва. Ја фрламе котвата и со јажето чамецот се придвижува до пристаништето, иако понекогаш не сме ние тие што го влечеме јажето, туку Бог нè влече кон Себе.

И колку голема е силата на молитвата проследена со пост! Примерот на Естира, која ја фрли котвата на својот чамец на пристаништето и го остави таму три дена во Божјото присуство.

Имавме задача да се замислиме дека сме кралици во Божјото царство, дури и круна добивме. Преку она што го слушаме во молитвата ние Му припаѓаме на Бог, скапоцени сме, сакани, чувани - тоа може да го промени нашиот поглед и нашите мисли за себе, кои сме ние и како може да се застапиме за себе и другите.

После секоја тема бевме поделени во групи и имавме можност практично да го примениме тоа што сме го слушнале. За Словото за Естира имавме и театар и секоја група се претстави на посебен начин.

Исто така бевме поттикнати да се молиме со Псалми преку пишување, преку читање на Псалмите, застапничка молитва, охрабрување со стих, мисла.

Имаше и излагање од Кристина Цеков за Фани Кросби и нејзинот живот претворен во песна, како и проектирање на слики за женската служба во Македонија и 30 годишнината од првиот женски одмор.

Гостите од Србија, освен со музика и песни дел од вечерта ни ја збогатија со игри.

И жените од одредени заедници учествуваа со утринско и вечерно Слово во склоп на темата - песна претворена во молитва.

Имавме слободно време за дружење и прошетка до Струга и Св. Наум.

Последната вечер имаше благодарности до секој кој на некој начин придонел за тој женски одмор. Гостинка ни беше и Регула која таа година го прославила својот 80-ти роденден.

Утрото на 14.10.2024 имавме заедничка богослужба со Господна вечера.

Во каква и ситуација да се наоѓаме упатството за дејствување е: Моли се!

Се надевам дека секоја од нас што беше присутна на тој женски одмор ќе биде жена која преку молитвата ќе дозволи Бог да ја промени, а преку таа промена и светот околу нас да се менува.

Ребека Пенева

*Шт̄о ако љи љледаме љросѣорит̄е на
чекање како можност̄и да Го бараме
Боџ? Времет̄о до Неџовиот̄ одџвор
може да љоѣрае љодолџо оѣколку шт̄о
сакаме и одџворот̄ може да изџледа
љоинаку од ѣоа шт̄о очекуваме.
Но, можеме да знаеме дека Тој н̄е
слуша и ќе одџвори.*

Остави Го Својот ТОВАР долу

• Илустрација на
Ребека Пенева

Дојдете кај мене сите изморени
и обременети и Јас ќе ве успокојам.

♥ Исус

Целешки

Handwriting practice lines consisting of 20 horizontal dotted lines.

Списанието е достапно онлајн на www.emc.mk
Годишна претплата: 200 ден.

Издава: ЕМЦ во Македонија
Уредник: Ревека Василева
Дебарца 9, 1000 Скопје
+389 70 618 559 / literatura@emc.mk

